

[Starcke.]

Dispositionsret længere har over det, som var hans Ejendom. Men man maa indrømme, at Lejerne, der overholder deres Kontrakt og deres Forpligtelser, har et rimeligt Krav paa at blive menneskeligt behandlet. Naar Lejerne efter det foreliggende Lovforslag skal have en Opsigelse paa mindst 6 Maaneder, faar de en rimelig Latenstid, som normalt skulde være tilstrækkelig til at beskytte Hjemmene. Men Bestemmelserne om, at den, der har købt før den 13. December, mindst et Aar skal være Ejer, og den, der køber efter 13. December, i mindst to Aar skal have tinglyst Skøde eller anden tinglyst Adkomst til en Ejendom for at kunne benytte en Lejlighed i den Ejendom, han ejer, er, synes jeg, et Eksempel paa, at man giver en Lov med tilbagevirkende Kraft. Saa vidt jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen, var han egentlig Tilhænger af at give denne Lov tilbagevirkende Kraft, men det synes vi er et meget betænkeligt Skridt, og det kan vi fra vor Side ikke være med til. I hvert Fald mener vi, at der foreligger Forhold, som burde overvejes, som f. Eks. det Forhold, det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen fremhævede angaaende visse Tjenestemænd med Tjenestebolig, der har mistet deres Stilling, og som har købt sig et andet Hus i den berettigede Forventning, at de der kunde faa sig en Lejlighed. Der foreligger her Tilfælde, hvor der i hvert Fald maa gives en vis Ret for Køberen over for den tidligere Ejer, Sælgeren, til at lade Købet gaa tilbage, da det er sket under andre Forudsætninger, og dette maa da ogsaa gælde ved Handler, hvor Handelen virkelig er sket gennem Slutseddel eller Købekontrakt, selv om der endnu ikke foreligger tinglyst Skøde.

Det store Problem, der ligger bagved, er jo de vældige Forsømmelser inden for selve Byggeriet, som de gode, gamle Partier har Ansvaret for, idet dette Forhold var latent, allerede inden Krigen kom og standsede Muligheden for Tilførsel af Byggematerialer. Dette, at man beskærer Ejerens Ejendomsret, medfører efter vort Skøn en nedsat Interesse for at blive Bygherre og for at sætte Byggeriet i Gang, saaledes at en saadan Lovgivning i det lange Løb vil kunne komme til at virke uheldigt.

Første Næstformand (Arnth Jensen):
Den højtærede Statsminister har Ordet paa Indenrigsministerens Vegne.

Statsministeren (Knud Kristensen):

Da den højtærede Indenrigsminister ikke har kunnet være til Stede ved denne Sags Behandling, skal jeg gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremkommet.

Jeg skal først takke samtlige ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, selv om der fra forskellig Side dels har været stillet Spørgsmaal, dels fremsat Ønsker om, at Forslaget maaske skulde gaa noget videre. Der har ogsaa i Enkelttilfælde været peget paa visse uheldige Følger, som Forslaget, saadan som det nu foreligger, kan afstedkomme.

Det ærede Medlem Hr. Lorentzen og det ærede Medlem Hr. Aksel Møller fremførte det Tilfælde, at en Mand købte en Ejendom paa den Betingelse, at den tidligere Ejer, hvis han boede i Ejendommen, skulde flytte ud til Fordel for den nye Ejer, og spurgte, om dette kunde ske uden Indgreb eller Kontrol fra nogen offentlig Myndigheds Side. Det er Ministeriets Opfattelse, at naar den, der tidligere har ejet Ejendommen og boet i den, flytter ud til Fordel for den nye Ejer, kan dette ske uden nogen Hindring fra Lovgivningen, herunder ogsaa det Forslag, som her foreligger til Behandling, eller Indblanding fra offentlige Organers Side.

Det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen ønskede, at Loven fik tilbagevirkende Kraft, saaledes at de Opsigelser, som var foretaget inden Lovforslagets Fremsættelse, ogsaa skulde være undergivet Lovens Bestemmelser. Dette kan der, forstaar jeg, være forskellige Meninger om. Jeg forstaar, at dette Spørgsmaal har været fremdraget i det Udvalg, der har været nedsat, og hvoraf det ærede Medlem, saa vidt jeg ved, har været Medlem, men at det ikke har kunnet samle tilstrækkelig Tilslutning der, og jeg gaar derfor ud fra, at en Ændring i den Retning vilde kunne bringe hele Forslaget i Fare. Alene denne Grund — men der kan for saa vidt ogsaa være andre Grunde — synes jeg er tilstrækkelig til ikke at gaa ind derpaa, idet Forslaget i sig selv betyder et saa væsentligt Fremskridt, ogsaa set fra det ærede Medlems Synspunkt, at man maa foretrække at faa det gennemført fremfor at inkludere sig i en længere Behandling og Diskussion, der kan forsinke, om ikke forhindre Lovforslagets Gennemførelse her i Rigsdagen.

Som Svar paa det ærede Medlems Spørgsmaal om, hvorvidt Ministeriet vilde støtte, at Københavns Kommunes Boliganvisningsudvalg skulde give Fortrinsret til de Personer, som maatte blive udsat